

[Waldorff]

ikke efter vores opfattelse. Vi mener ikke, der er nogen som helst fornuft, og der er i hvert fald ikke noget som helst socialt perspektiv, i at lægge en beskatning bredt på folks fritidsinteresser. Det er noget helt andet end det, man snakkede om med så megen begejstring dengang, nemlig en egentlig beskatning af et luksusforbrug.

Det bliver helt tåbeligt, hvis man sammenligner med, hvad folk ville blive udsat for, hvis de i stedet for at investere i et skib investerede i et sommerhus. Så ville man få alle de skattefradrag, som man i øvrigt kan få efter den eksisterende lovgivning, og det er helt klart, at det er en fidus at købe et sommerhus fremfor at lade sig beskattes af en båd.

Det andet er, at man opgiver det register, som måske kunne danne grundlag for en forfølgelse af de sorte formuer.

Det tredje er, at med dette forslag, som kun rammer de nye både, sker der en kapitalisering af den eksisterende bådmasse. Det er svært at angive et tal; efter vores skøn er det ikke meget galt at sige, at et sted mellem 300 og 500 mill. kr. bliver kapitaliseringsvirkningen på den eksisterende bådmasse.

Det fjerde er, at der er nogle, der bliver arbejdsløse som konsekvens af dette lovforslag, og det betyder, at vi må gå imod det. Men vi fastholder vores principielle støtte til en beskatning af et luksusforbrug. Det ville betyde et helt andet forslag. Det ville betyde et forslag med en væsentlig højere nedre grænse for, hvilke både der skulle beskattes. Det ville nok også betyde, at man skulle søge en progressiv beskatning, og at man i hvert fald skulle undgå, at der kom en kapitalisering af den eksisterende bådmasse.

Så er det selvfølgelig meget skægt at se, hvad der i øvrigt sker med det, for det ser jo ud til, at bl. a. de partier, som har været inde på et forlig om denne bådafgift, føler sig trådt over tærne, og det kan jeg sådan set godt forstå. Den facon, som regeringen og statsministeren fremturer på, er ikke ligefrem befordrende for, at man kan holde de små borgerlige partier fast omkring regeringen. Det kunne da være meget underholdende at høre, om dette f. eks. er et kabinetsspørgsmål. Hvis dets gennemførelse afhænger af Lindinger Lines stilling ved behandlingen, og hvis SF i øvrigt kridter skoene og står fast,

vil det så være et kabinetsspørgsmål for regeringen?

I det hele taget har man stødt mange traditionelt socialdemokratisk sindede mennesker fra sig ved sådan en bådafgift. Det kunne da være meget interessant, om statsministeren måske efterhånden lærte at erkende, at talentet har sine grænser. Jeg vil foreslå statsministeren i lighed med mangan en tidligere hersker og drot at smykke sig selv med et slogan, og det skulle han i så fald låne fra Bamse og hans Venner. Det lyder: »Jeg kan ikke gå på vandet, men jeg kan så meget andet.«

Lindinger (EP):

Da jeg for 2 år siden gik ind i politik – og man kan vist godt sige også i relation til den sidste ærede taler, som nævnte Lindinger Line, at det har været en lidt dyr historie – foreslog jeg oprettelsen af to vigtige ministerier. Det ene var et erhvervsministerium, ikke at forveksle med et handelsministerium. Jeg tror, at hvis man havde lyttet lidt dengang, var mange virksomheder i Danmark blevet sparet for krak, og mange mennesker var blevet sparet for megen sorg. Det andet ministerium, jeg foreslog oprettelsen af, var et ministerium for sport og fritid, fordi sådan som samfundet udvikler sig og som det vil fortsætte med at udvikle sig, vil det være nødvendigt med en væsentlig mindre arbejdstid for samfundets borgere, og derfor vil man få mere fritid. Hvis ikke der skal ske det, at samfundet bliver slave af maskinerne, i stedet for at man kan kontrollere maskinerne, må man indstille sig på, at arbejdstiden skal ned på normer, som man slet ikke rigtig kan tænke sig i dag, måske 24 timer, og så vil der blive tale om megen fritid. Derfor finder jeg stadig væk i dag efter 2 års forløb at kunne sige, at et ministerium for sport og fritid er et af de allervigtigste ministerier i fremtidens billede, lige så vigtigt som et ministerium for erhvervslivet, altså ikke et administrativt foretagende som handelsministeriet, som også skal være der.

Når det er sagt, vil jeg gerne dertil føje, at afgifter, punktafgifter og den slags, er det for traditionelt at komme med her, og det er ikke de forventninger, jeg personlig havde stillet til SV-regeringen. Det er alt for traditionelt, og det er i og for sig synd, at man ikke